

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 4**, se sídlem 28. pluku 1533/29B, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2015, č. j. 8 A 204/2013 - 30, a ze dne 19. 3. 2014, č. j. 8 A 204/2013 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2015, č. j. 8 A 204/2013 - 30, **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2014, č. j. 8 A 204/2013 - 14, **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. V průběhu řízení podal žalobce žádost o osvobození od soudních poplatků, kterou Městský soud v Praze zamítl usnesením ze dne 19. 3. 2014, č. j. 8 A 204/2013 - 14. V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že o žádostech žalobce rozhoduje pravidelně. Zmínil, že poslední důvěryhodné údaje o žalobcově majetku, respektive příjmech, kterými disponuje, pocházející z roku 2011. Žalobce povinnost prokázat majetkové poměry nesplnil ani poté, co mu bylo sděleno, že soud žádné aktuální doklady nemá. Jelikož je pro posouzení žádosti stěžejní aktuální výše příjmů, nemohl se soud spokojit se tři roky starým osvědčením o příjmech žalobce. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud konstatoval, že bez znalosti aktuálních příjmů žalobce nemůže posouzení žádosti provést, a proto ji zamítl.

Proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2014, č. j. 8 A 204/2013 - 14, podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 22. 10. 2014, č. j. 3 As 68/2014 - 13. Městský soud v Praze následně vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení ze dne 28. 11. 2014, č. j. 8 A 204/2013 - 26, a zároveň jej poučil, že řízení zastaví, pokud žalobce poplatek nezaplatí. Vzhledem k tomu, že tak žalobce neučinil, Městský soud v Praze řízení zastavil usnesením ze dne 7. 1. 2015, č. j. 8 A 204/2013 - 30, podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

V kasační stížnosti proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2015, č. j. 8 A 204/2013 - 30, a ze dne 19. 3. 2014, č. j. 8 A 204/2013 - 14, žalobce (dále jen „stěžovatel“) namítl, že soud měl v dané věci aplikovat zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), a nikoliv soudní řád správní. Stěžovatel uvedl, že zákon o soudních poplatcích odkazuje výslovně na použití občanského soudního řádu v otázkách poplatkové povinnosti a že správní soudy jsou ve věcech nesplnění poplatkové povinnosti, respektive jejich následků, povinny postupovat podle tohoto právního předpisu.

Nejvyšší správní soud se zabýval otázkou, zda jsou splněny všechny podmínky řízení pro projednání kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2014, č. j. 8 A 204/2013 - 14, a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost trpí neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, neboť v téže věci již bylo pravomocně rozhodnuto. Nejvyšší správní soud proto návrh na zahájení řízení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku a povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2015, č. j. 8 A 204/2013 - 30. Trvání na těchto požadavcích by totiž značilo jen řetězení téhož problému, jelikož předmětem přezkumu je usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2015, č. j. 8 A 204/2013 - 30, v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že ji stěžovatel podal z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. „[k]asační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.“

Kasační stížnost není důvodná.

pokračování

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je v nyní projednávané věci usnesení Městského soudu v Praze o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, a proto se bude věnovat pouze námitkám stěžovatele směřujícím proti zákonnosti postupu Městského soudu v Praze vztahujícího se k zastavení řízení.

Ke stěžovatelově námitce Nejvyšší správní soud uvádí, že výklad, podle něhož by se na řízení o soudních poplatcích vztahoval občanský soudní řád v plném rozsahu a soudní řád správní by nebyl vůbec použitelný, nelze považovat za správný. Již dříve zdejší soud konstatoval, že „...na řízení o soudních poplatcích ve správním soudnictví se v první řadě použije soudního řádu správního“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2005, č. j. Na 225/2005 - 110, publ. pod č. 765/2006 Sb. NSS). Rovněž v rámci odborné literatury panuje ohledně uvedeného závěru shoda (srov. POTĚŠIL, Lukáš; et al. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Leges, 2014, s. 399 a JEMELKA, Luboš; et al. *Soudní řád správní: komentář*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2013, s. 370). Lze uzavřít, že soudní řád správní ve spojení se zákonem o soudních poplatcích obsahuje vlastní úplnou úpravu následků nesplnění poplatkové povinnosti a využití občanského soudního řádu je z povahy věci vyloučeno.

Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že v řízení před Městským soudem v Praze byly v důsledku nezaplacení soudního poplatku stěžovatelem po marném uplynutí lhůty stanovené pro jeho úhradu splněny zákonné podmínky pro zastavení žalobního řízení předpokládané v § 47 písm. c) s. ř. s. za užití § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel nebyl v tomto řízení úspěšný a žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval. Proto Nejvyšší správní soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu